

Kjeld Kristian Skjørland

Professor og tannlege Kjeld Kristian Skjørland døde 6. november, 73 år gammel, etter en kortere tids sykdom. Det var med sorg vi kolleger ved Institutt for klinisk odontologi ved Universitetet i Oslo mottok budskapet om hans bortgang.

Med Skjørland er en av nestorene i norsk klinisk odontologi borte. Han arbeidet i 44 år med utdanning av tannleger, først ved det som den gang het Norges Tannlegehøyskole, senere ved Det odontologiske fakultet under Universitetet i Oslo. Dermed har de fleste av dagens yrkesaktive tannleger vært under hans kyndige veiledning som studenter.

Skjørland var født i Trondheim i 1930. Som ung gutt flyttet han med familien til Kristiansund hvor han 10 år gammel opplevde krigsutbruddet og ødeleggelsene av denne byen. Tidlig i krigsårene flyttet han derfor videre med familien til Oslo hvor han vokste opp på Frogner. Etter examen artium reiste han to år til sjøs for å få praksis i maskinlære, da han som mange unge fra Trondheim hadde et ønske om en ingeniørutdanning. Men etter tøffe tak og utfordringer med omsorg for medarbeidere til sjøs ble hans medisinske interesse vekket. Det ble derfor tannlegestudier, først i Göttingen og så i Düsseldorf i Tyskland. Skjørlands omsorg for medmennesker viste han også klart da han med fare for å forsinke egne studier reiste til USA for å være nær sin Ellen som hadde vært utsatt for en alvorlig bilulykke.

Etter de obligatoriske tilleggskurs for utenlandsstuderende ble han fra 1956 tilsatt ved de propedeutiske odontologiske klinikker. Her virket han inntil han gikk av ved nådd aldersgrense etter 44 år. Til sine studenter og medarbeidere formidlet han stødig sine kunnskaper om nøyaktighet og presisjon i tannlegeyrket, og at pasienten alltid skulle være i fokus. Skjørland presiserte at om det var nødvendig med operative inngrep i tenner, selv etter iherdige forbyggende tiltak, skulle det være av beste kvalitet, da det ville være utslagsgivende for holdbarhet av behandlingen.

Med sin robuste væremåte og konsekvente holdninger utstrålte Skjørland også en egen trygghet som kom godt med, det være seg i studentenes stressede eksamensperioder eller ved ombygginger og reorganiseringer ved fakultetet. Hans konsekvente holdninger og formidlingen av dem har for mange vært en nødvendig korreks. Hans omsorg for medarbeidere ble vist ved at han selv også påtok seg ekstra oppgaver og selv stilte opp for at andre skulle få anledning til å kvalifisere seg vitenskapelig.

Skjørlands egen forskning førte først frem til en licensiatgrad i -71 og senere en doktorgrad i -82. Hans interesseområde var beleggdannelse i munnhulen og på diverse underlag. For dette høstet han også internasjonal anerkjennelse og han deltok på en lang rekke internasjonale vitenskapelige kongresser. Han skrev en rekke vitenskapelige publikasjoner som er blitt publisert i anerkjente internasjonale tidsskrifter, samtidig som han hadde flere verv i styrende organer ved fakultetet. På grunnlag av

denne kompetansen ble han innrømmet opprykk til professor i -92.

I 1970 overtok han ansvaret for familiens gård i Namdalen. I alle år skjøttet han denne mønstergyldig hvor han selv, Ellen og deres sønn, Harald, tok harde tak i ferier og fritid for å holde den i hevd. Der hadde han også jaktrettigheter, og det gledet ham stort at han tross sykdommen var såpass sterk at han fikk med seg siste elgjakt nå i oktober. Skjørland skjøttet også i alle år sin egen tannlegepraksis i Oslo sentrum, og var av både kolleger og pasienter ansett som en meget dyktig kliniker. Det er anerkjent som en nødvendighet og styrke for undervisningen av kommende tannleger at den som underviser i kliniske fag selv har bred klinisk og teoretisk innsikt i pasientbehandlingen. Skjørland var gjennom mange år kong Olavs og senere kong Haralds tannlege.

For sin innsats innenfor odontologisk forskning og innen undervisning av tannlegestudenter mottok Kjeld Skjørland i 2000 H. M. Kongens fortjenestemedalje i gull.

For 10 måneder siden fikk han beskjeden om at han var alvorlig syk. De færreste av oss var forberedt på at det skulle gå så fort. Vi deler sorgen med familien og er dypt takknemlige for hva han har betydd for oss.

*Hans R. Haanæs, Pål Barkvoll
og Morten Rykke
På vegne av kolleger og ansatte ved Det
odontologiske fakultet, UiO*